

העור והרוטב פרק תשיעי חולין

בז א מוי' פי' מהלכות
מהלכות אסורות
הלכה כב :

כח ב מוי' פי' כ מל'
בכורים הלכה ד :

כט ג מוי' פי' א מל'
תרומוה הלכה ז :

ל ד מוי' פי' מהלכות
מהלכות אסורות
הלכה כב :

משילה טו: [פסחים טו:]
יבמות עג: מכות יז:]

שימיה מקובצת
[ח] פרי פרי אהה מביא.
ג'ב ע' תום' תבורה
דף ד' ע"א : [ג] ושאר
ד' מני פירות : ג'ב ג'א
פי' פירות וכו' : [ג] ד'
יהושע סבר א ג'פי הווי
דוריייתא : [ז] אביה
דחתי שתייה בכלל אלא
פרי כצ"ל : [ה] משום
דגן שהמחיה : ג'ב ע'
תום' בכורות דף כ"ד
ע"א :

גליון הש"ס
גכ' דליהקס לכבורים .
ע"י מנחת דף יח
ע"א תוס' ד"ה להם :

הגהות מדר"ב
רנשבורג
[א] רש"י ד"ה וכו' יהושע
סבר וכו' דלית לן דון
מינה ומינה . מלת ומינה
מחמק :

[כגון מלילות שריקון
וכתנן בדליהא שבת יט.
זכ"כ תוס' בכורות נד
ד"ה ושי ע"ט]

ליכתוב בשלשים ונתינו הקך כו' . וצמה הלך חד מכולה לא אחי
לחמץ מטלוה לא אחי שלא היה להם שעת הכושר
וחלב נמי לא אחי מטלוה שכן לא הוהו מכללן אך קשה דתייה
כבלה מטלוה ושמה לא הייתי אומר
לענין טומאת נבלת עוף טהור לא
ואע"פ דלפקיה בלשון אכילה לא יחל
למטמה בה : **היבא** דלאו איסור
הבא מאליו מלן . ור"ת ביה מצביא
ליה דחוש ושבועית איסור הבא
מאליו ולי טבל הא יליף חלול חלול
מתרומה בכוף אלוהן הכשרפין [פסחריין
דף עז.] ותרומה ילפינן מצבורים
ובסמוך משמע דלררך למילף במה
הלך ולי כלאים הא לא כתיב בהו
אכילה והקדש נמי לא כתיב בהו
אכילה ועוד דליבא למילף חטא חטא
מתרומה וכו' דלכלאים בעי דלע"ג
דלא כתיב בהו אכילה סברא היא
דלא אסרה תורה אלא כשהאיסור
בעין ועליל דפרין אלא חלב אכילה
כתיב ביה בלאו הכי ה"מ למיפוך
אלא כיון דכתיב הא לא כתיב אכילה
פריך מינה וה"ר שמואל לא אומר
דכ"י חלב שהמחה אז לא הוה כתיב
ביה אכילה הוה מתייבין כיון שהוה
גוף החלב וכן החמץ אלא שנמחה
אבל משקה היואל מכלאים אפילו לא
כתיב בהו אכילה כחמץ דכתיב בהו
דמי שאין זה גוף הפרי ומה שפירש
בקונטרס דכולה קרי איסור הבא
מאליו לבד מהקדש אי אפשר לומר
כן אלא אכלאים קאמר דכפרשמי שאין
זה איסור הבא מאליו שע"י מעשה
דוריייתא : [ז] אביה
דחתי שתייה בכלל אלא
פרי כצ"ל : [ה] משום
דגן שהמחיה : ג'ב ע'
תום' בכורות דף כ"ד
ע"א :

ולכתוב רחמנא בשרצים וליחיו *הנך
ולגמרו מינייהו משום דאיבא למיפוך מה
לשרצים שבין מומתן במשהו והא דתניא
"המבל והחדש וההקדש והשבועית והכלאים
כולן משקין היוצאין מהן כמותן מנלן וכו'
תיבא ליגמר מהנך מה להנך שבין איסור
הבא מאליו הוה תיבא היבא דאיסור בא מאליו
היבא דלאו איסור הבא מאליו מנלן גמרינן
מבכורים ובכורים גופיהו מנלן *דתני ר'
יוסי [ח] פרי פרי אהה מביא יואי אהה מביא
משקה הביא ענבים ודרכן מנלן תלמוד
לומר "תביא איבא למיפוך מה לבכורים
שבין מעונין קרייה והנחה אלא גמר מתרומה
ותרומה גופה מנלן *דאיתקש לבכורים
*דאמר מר "ותרומת ירך אלו בכורים מה
לתרומה שבין חייבין עליה מיתה וחומש
אלא גמר מתרוייהו מתרומה ובכורים מה
לתרומה ובכורים שבין חייבין עליהם מיתה
וחומש אלא אחיא מתרומה וחד מהנך או
מבכורים וחד מהנך והא דתנן *דבש
תמרים ויין תפוחים וחומץ סיתוניות ושאר
[ז] מיני פירות של תרומה רבי אליעזר מתייב
קין וחומש ור' יהושע 'פומר במאי פליגי
*ברון מינה ומינה וברון מינה ואוקי באתרה
קמיפלגי דר' אליעזר סבר דון מינה ומינה
מה בכורים משקין היוצא מהן כמותן אף
תרומה נמי משקין היוצא מהן כמותן ומינה
מה בכורים אפי' שאר מינין אף תרומה
נמי אפילו שאר מינין ורבי יהושע סבר דון
מינה מה בכורים משקין היוצאין מהן כמותן
אף תרומה משקין היוצאין מהן כמותן ואוקי
באתרה מה משקין דקדשים בתרומה תירוש
ויצהר אין מידי אחרינא לא אף משקין היוצאין
מהן כמותן תירוש ויצהר אין מידי אחרינא
לא והא דתנן *אין מביאין בכורים משקה
אלא היוצא מן הויתים ומן הענבים מני רבי
יהושע היא דאמר דון מינה ואוקי באתרה
וגמר להו לבכורים מתרומה והא *דתנן
"אין סופנין את הארבעים משום ערלה
אלא על היוצא מן הויתים ומן הענבים מני
רבי יהושע היא דאמר דון מינה ואוקי
באתרה וגמר להו לבכורים מתרומה

שרצים . איסור אכילתם כבעדשה כעומאחין דלמי ר' יוסי בר' חנינא
והבדלתם בין הבהמה הטמאה למטמה וגו' פתח הכתוב באכילה וקיים
בטומאה לומר לך מה טומאה כבעדשה אף אכילה כבעדשה במעילה
בפרק קדשי מזבח (דף טז:) הילכך אי לא כתיב מיחיו בנושיות ויליף
תורה אור מהנך ה"א לא מתייב אמיחויין בפחות

מכיות מה לשרצים . דין הוא שיהא
מיחיו שלכן כמותן : שכן טומאתן .
ואיסורין בשתיהו : **החדש** . קורס
שקרב העומר ועושה שכן מן
השעורים : והשבועית . משקין היואלין
מהן נוהגת בהן שבועית ומייבין
בביעור כמותן : מהנך . חלב וחמץ
ועבלה : שכן איסור הבא מאליו .
ותיבא למילף מינייהו טבל וחדש
ושבועית וכלאי הכרס אבל הקדש
לא אחי מינייהו : **בכורים** . אין איסורין
בא מאליו שע"י שמפירשן הן קדושים :
פרי . מדרשית כל פרי : תביא .
אשר תביא מאררך דהוה ליה למיכתב
אשר מאררך : **בכורים מעונין קרייה** .
ארמי אובד אזי : והנחה . על

הרפעה והנחה לפני ה' : מה לתרומה
ובכורים שכן חייבים עליהם מיתה .
במזול וחומש בצוגג וכו פרכת מה
לתרומה שכן חייבין עליה מיתה
וחומש ליכא לניומר בכורים יוכיחו :
מתרומה וחד מהנך . חמץ או נבלה
דכי פרכת מה לתרומה שכן מיתה
נבלה תוכיח מה לנבלה שכן איסור
הבא מאליו תרומה תוכיח וחסר
הדין האל השוה שבהן שאכסורין חסר
עלמון ומשקין היואלין מהן כמותן אף
אזי אביא את אלו : **סיתוניות** . ענבים
הגמאלין בגפנים בימות החורף שאין
מתבשלין לעולם ועושין מהן חומץ :
ושאר כל מיני פירות . חוץ מענבים
וחיטים שדרכן כן : **מתייב קרן**
וחומש . אם אכלן בצוגג : **במאי**
קמיפלגי . האיל דילפינן תרומה
מבכורים למשקין היואלין מהן כמותן :
בדון מינה ומינה . בכל גזירות
שוות ובנין אב שבתורה שאנו
למדים דבר מחבירו אי דייקנן ליה
וגמרינן ליה לכל מיני או דון מינה מה
שאנו לריבין לו ואוקי באתרה למיני
אחריייתא דמיפירשי בגופיה קמיפלגי :
בכורים . מבזילין מכל שבפעת המינין :
אף תרומה נמי . כשפירשה בפירות
כגון תמרים ותפוחים כיון דתרומה
נוהגת בפרי אף על גב דלמינה נוהגת
במשקין שלהן אלא כתיבוס וייהר בלבד
הקך משקין כיון דמפירות תרומה אחו
הרי הן כתרומה והאי דון מינה
ומינה לאו דוקא קאמר דהא תמרים

ותפוחים גופיהו אין תרומתן מן התורה אלא מדברי סופרים והכי
הוה דקאמרינן כיון דבמדי דלוריייתא אית לן דון מינה ומינה ואי
הואי תרומת תמרים דלוריייתא הוה גמרי לן מן מבכורים למשקין
היואלין מהן כמותן הכי נמי רבנן בדיניהו בעין דלוריייתא תקון :
ורבי יהושע סבר . אי נמי [ג] הוה דלוריייתא לא הויין משקין
היואלין מהן כמותן דלית לן דון מינה (ה) [א] ומינה ואוקי באתרה דון
מינה למה שהיא לריכה ללמוד הימנה דהיינו שיהו המשקין ממנה
כמותה וכו לא הדין מינה אלא העמד אותה במקומה : תירוש
ויצהר . כתיב בה ולא שאר משקין והקך משקין דגהוה בה תרומה
הוה דילפינן מבכורים ראש קרא עליה שם תרומה קורס שדרכן
נאסרין משקה היואל מן אכל שבין אהה תרומה אפילו הי' כתיבא בפירות עגמן לא : אין מביאין בכורים
משקה . לגמרי משמע אפילו הביא פירות ודרכן דאי בדרוכין ועומדין אפילו ענבים נמי לא דהא אמרן פרי אהה מביא ולי אהה
מביא משקה : **רבי יהושע היא דאמר** . גבי תרומה לא קדישי דלית ליה דון מינה ואוקי באתרה וכיון דבתרומה לא מתסרי דר
גמר לבכורים מינה דהא דרבי רחמנא בהו תביא זייתים וענבים הוא דרבי : אין סופנין . משום משקה הבא מפירות ערלה : **רבי**
יהושע היא דאמר . בתרומה לא מתסרי ואחו בכורים גמרי מתרומה בהיקשא דליקרו תרומה והאי ערלה וגמר מבכורים מגזירה שוה :
מרטקא

[לאו כולה קאמר דהא
חמץ וחלב אי אפשר
כדחמין אלא נבלה
קאמרי' . כ"כ הרשב"א
במזוין]

[ערכין יא.]

[ע"י תוס' מנחות טו.
ד"ה להם ואוקי תודה
ותוס' יבמות עג. ד"ה
פעונין]

תרומת פירא מ"ב
ברכות לח.

[יבמות עה: ז"ק כה:
סנהדרין עה: שבעות לא.
זבחים כ"ג: מנחות סב.
ק"ה נדס מג:]

[תרומות פירא מ"ג]

פסחים כה תרומות
פירא מ"ג

הגהות הב"ח
(ה) רש"י ד"ה וכו' יהושע
ס' דון מינה ואוקי
באתרה כ"ל ומינה
ומינה מחמק :

העור והרוטב פרק תשיעי חולין

לו א ב ג ד מ"י פ"ג
מה' טומאת אוכלין
הלכה ד :

לו ה מ"י פ"ד מהלכות
שמיטה ה"ג יג טו ט"ז
יד ס"ג ז טפ"ד :

כ"ט מ"ז
לח ו מ"י פ"א ט"ז ט"ח
ז ט"ט ל"א ל"ב ל"ג
טו ט"ז י"ד ס"ג כו :

ל"ח ז מ"י פ"ב מה' ט
טומאת מהל' ג :

מ"ח מ"י פ"א מהלכות
אוכלין ב"ה ה"ג יג :

מ"ט מ"י פ"א מה' ט
שלא נבנת סמוכות
כלכל ח :

מ"ב י מ"י ט"ז ט"ח יב :

הואיל ויכול לגוררה ולהעמידה על פחות מכזית . פ"ה שיכול לחתכה בחתיכות קטנות פחותות מכזית בעודה מפרכסת ולא היה צריך לפרס כן אלא אפילו חתיכות גדולות ובלבד שלא יהיו אברים דבשר מן החי לא מטמא כדאמר לקמן בפרקין (דף קתה) ועל הגבלה הוא דקאמר צריך ששייר ויעמיד על (טומאה) פחות מכזית : **ולתעמידה** על פחות מכזית . וח"ל השתא נמי סופו לטמא טומאה חמורה כיון דלילו מלטרף ליה עם חגי זית אחר מטמא כדאמר פ"ד שמיטה (כתיבות דף כ"א) וי"ל דהסם בגבלה שמתה לגמרי מהני לירוף אבל הכא הואיל וסופו לטמא טומאה חמורה אחר שמתה שילרפנה לכזית לאחרי"ל וכו' אחר חזקיה הכי . דחזקיה אחזקיה פ"הא ליה לאקשויי אט"ל דהוי מלי לאקשויי בלאו הכי ממתינין דקטני אבל לא טומאת כבולות אחזקיה דאמר מתה היא : **נחרה** אין בה טומאה של כלום . היינו נמי אין מטמאה

טומאת אוכלין דקטני גבי שחטו בה סימן אחד אלא משום דלא נעשה בה דרך שמיטה נקט האי ליכנס כלומר נחרה א"הסם פשוט דאין בה טומאה כלל כיון דלא עבד כלל דרך שמיטה : **ועובד** כוכבים ששחט בהמה טהורה לישראל . רבותא נקט דאפי' לישראל דבשמיטה תליא מילתא אבר הפורש ממנה כפורש מן החי : **אבי** אחר אינה מללח כו' . וטעמא משום דכי חיה היא לכל

דבריה ולכן רובעיה חייב ומ"מ מטמא טומאת אוכלין כיון דבת אכילה היא ובקונט' פירש משום דלחומר' ותימה א ספיקא היא אמאי רובעיה חייב :

נחרה אין בה טומאה של כלום *שחט עובד כוכבים במקום שאין עושה אותה טרפה ובא ישראל וגמרה כשרה שחט ישראל בין במקום שעושה אותה טרפה ובין במקום שאין עושה אותה טרפה ובא עובד כוכבים וגמר שחיטתו פסולה *הרוצה שיאכל מבהמה קודם שתצא נפשה חותך כזית בשר מבית שחיטתה ומולחו יפה יפה ומדיוחו יפה יפה וממתין לה עד שתצא נפשה ואוכלו אחד עובד כוכבים ואחד ישראל מותרין בו מסייע ליה לרב אידי בר אבין דאמר רב אידי בר אבין א"ר יצחק בר אישין הרוצה שיבריא חותך כזית בשר מבית שחיטה ומולחו יפה יפה ומדיוחו יפה יפה וממתין לה עד שתצא נפשה אחד עובד כוכבים ואחד ישראל מותרים בו בעי ר' אלעזר שהה בה דרם בה מהו א"ל ההוא סבא הבי א"ר יוחנן צריכה הכשר שחיטה כבהמה טהורה הכשר למאי אמר רב שמואל בר יצחק בדיקת סכין בעא מיניה רבי זירא מרב שישת מהו שתציל על הבלועין שבתוכה א"ל מטמאה טומאת אוכלין ומצלת א"ל אינה מטמאה טומאת נבלות ולא תציל אמר אבבי 'אינה מצלת על הבלועים שבתוכה דהא מטמאה טומאת אוכלין' והרובעה חייב דהא אינה מטמאה טומאת נבלה : רבי יהודה אומר האלל [וכו'] : אמר רב הונא *והוא שכנסו ואמר רב הונא 'שני הצאי זיתים שישנן על גבי העור העור מבטלין

שסופה לטמא טומאה חמורה . ארס ובגדים אם יאכלנה הילך אריה לריבה הכשר דילפינן מזרעים ועמאל ב' דמחשבה משום דסתמא לאו לאכילה קיימא ובכפרים קיימין שאין רגילים לאכול עופות אבל בכרכים תנן ב' (שוקים פ"ג משנה ג') דאין לריבין מחשבה דסתמא לאכילת עובדי כוכבים עומדת : **אמר חזקיה** . שאני מחתינין דמפרכסת קיימין שעדיין אין בה טומאה חמורה וסופה נמי שחט לא תבא ליד טומאה חמורה שהרי הוא יכול לגוררה לגוררים דקיס פחותים פחותים מכזית עד שתכלה כולה וצוד לא הטמא טומאת כבולות אבל נבלת טוף טהור כבר מהה וראויה לטמא טומאה חמורה : **ומי אמר חזקיה הכי** . אלמא סבירא ליה לחזקיה הא דתנן דאין טומאת נבלות במפרכסת : **שחט בה** בטמאה : **אינה נאכרים** . אין בן נח מוזהר עליה משום אבר מן החי וכ"ש בטהורה דליכא מודי דלישראל שרי ולעובד כוכבים אסור ואפילו רבי יוחנן מודי בה בטהורה : א"ל . מודה

חזקיה דאינה מטמאה כבילה ואט"פ שמתרת לבני נח דילתה מכלל מיה ולכלל מהה לא דתא ופטומאת נבלות כתיב וכו' מות : **דתני רב אשימא כוותיה** . דאסורה לבני נח : **מטמאה טומאת אוכלין** . אס נעשה בשרך וחורה ונגעם בלועין הואיל וישראל שחטה שמיטה מעלייתא וחיטב עליה להאכילה לעובד כוכבים כדפרישית לעיל : **כפורש מן החי** . ומטמא מיד כהדר מן הגבלה דלמרי' בהאי פירקא (לקמן דף קתה) אבר מן החי מטמא כגבלה : **ובשר הפורש ממנה כפורש מן החי** . אין זו טומאה דבשר הפורש מן החי טהור ולהכי הוי ד' כגון החי שחסור לבני נח : **אפילו לאחר שחטא נפשה** . הואיל ונחתך ממיה והיינו כר' יוחנן : **שחט בה אחד אינה מטמאה טומאת אוכלין** . דלא אשכחן היתר אכילה דכוכבים לא לישראל ולא לבני נח וכן בנחרה ועודה מפרכסת : **מטמאה טומאת אוכלין** . הואיל ויש היתר אכילה בדוגמתה אס שחטה ישראל השתא נמי מהניא לה הך מחשבת עובד כוכבים ללורך ישראל לשוייה אוכל : **במקום שאין עושה אותה טרפה** . כגון חגי קנה : **שחט ישראל** . וגמר עובד כוכבים הואיל וגמרו ביד עובד כוכבים טרפה : **יפה יפה** . יותר מבשר אחר מפני שלא הספיק דמו ללאת וכשחטוהו נבלע בתוכה לפי ששטהבהמה מוילתה נשמה היא מתאחזת ומוילת דמה יפה : **וממתין לה עד שחטא נפשה** . כדתניא בברכב מיתות (סנהדרין דף

ממאה לעובד כוכבים שחט בה שנים או רוב שנים ומפרכסת *מטמאה טומאת אוכלין אבל לא טומאת נבלות אבר הפורש ממנה כפורש מן החי ובשר הפורש ממנה כבשר הפורש מן החי ואסור לבני נח ואפי' לארד שתצא נפשה *שחט בה אחד או רוב אחד אינה מטמאה טומאת אוכלין *נחרה אין בה טומאה של כלום *ועובד כוכבים ששחט בהמה טהורה לישראל ומפרכסת מטמאה טומאת אוכלין אבל לא טומאת נבלה אבר הפורש ממנה כפורש מן החי ובשר הפורש ממנה כפורש מן החי ואסור לבני נח ואפילו לארד שתצא נפשה שחט בה אחד או רוב אחד אינה מטמאה טומאת אוכלין *שחט עובד כוכבים במקום שאין עושה אותה טרפה ובא ישראל שחט ישראל בין במקום שעושה אותה טרפה ובין במקום שאין עושה אותה טרפה ובא עובד כוכבים וגמר שחיטתו פסולה *הרוצה שיאכל מבהמה קודם שתצא נפשה חותך כזית בשר מבית שחיטתה ומולחו יפה יפה ומדיוחו יפה יפה וממתין לה עד שתצא נפשה ואוכלו אחד עובד כוכבים ואחד ישראל מותרין בו מסייע ליה לרב אידי בר אבין דאמר רב אידי בר אבין א"ר יצחק בר אישין הרוצה שיבריא חותך כזית בשר מבית שחיטה ומולחו יפה יפה ומדיוחו יפה יפה וממתין לה עד שתצא נפשה אחד עובד כוכבים ואחד ישראל מותרים בו בעי ר' אלעזר שהה בה דרם בה מהו א"ל ההוא סבא הבי א"ר יוחנן צריכה הכשר שחיטה כבהמה טהורה הכשר למאי אמר רב שמואל בר יצחק בדיקת סכין בעא מיניה רבי זירא מרב שישת מהו שתציל על הבלועין שבתוכה א"ל מטמאה טומאת אוכלין ומצלת א"ל אינה מטמאה טומאת נבלות ולא תציל אמר אבבי 'אינה מצלת על הבלועים שבתוכה דהא מטמאה טומאת אוכלין' והרובעה חייב דהא אינה מטמאה טומאת נבלה : רבי יהודה אומר האלל [וכו'] : אמר רב הונא *והוא שכנסו ואמר רב הונא 'שני הצאי זיתים שישנן על גבי העור העור מבטלין

א. מן לאוכל מבהמה קודם שחטא נפשה שהוא בלא תעשה שנאמר לא תאכלו על הדם ואסמכתא דרבין בעלמא הוא : **אחד עובד כוכבים ואחד ישראל מותרים בו** . דהואיל ומותר לישראל היתר לעובד כוכבים דליכא מודי דלישראל שרי ולעובד כוכבים אסור אבל הך דלעיל שחיטת טמאה וכן שחיטת עובד כוכבים בטהורה אין בה היתר לישראל ולעובד כוכבים נמי לא משתריא דמיה היא : **מסייע ליה לרב אידי** . הא דקתני שאף העובד כוכבים מותר בו : **שיצריא** . בשר זה טוב לרפואה : **בעי רבי אלעזר** . ה' מחתינין דישתראל בטמאה ועובד כוכבים בטהורה דטעמא דמשוינן לה אוכלא משום שחיטה היא דהא נחרה אין בה טומאה : **שהה בה או דרם מהו** . מי הוי כנחירה ולא מטמאה : **כשהמה טהורה** . כאילו מטהרה לאכילה : **למאי** . הלכתא קא דייק כולי האי הכשר שמיטה בטהורה : **מהו שחטיל על הכבולות** . ישראל בטמאה ועובד כוכבים בטהורה ומפרכסת ובלעה כלים בחייה והרי היא בחלה המת מהו שתציל עליה כדאמרין בגמיה המקשה (לעיל דף ע"א) בלע טבעת טהורה ונכנס לחלה המת לא נטמאה הכא מאי כיון דאינה מטמאה טומאת ו' נבלות חיה היא (ב) או דילמא כיון דמטמאה טומאת אוכלין אינה מללח דלאו בלוע הוא ובישראל בטהורה לא מייבעי לן דוראי אינה מללח הואיל ואף באכילה מותרת ועובד כוכבים בטמאה פשיטא לן דמללח הואיל ואין בה טומאה של כלום אלמא חיה היא : **א"ל מטמאה טומאת אוכלין** . אלמא מהה היא : **ומללח** . בתמיה . **אמר אבבי אינה מללח כו'** . לחומר' : **חייב** . מיתה בזמיר ומטאת בשגוג : **והוא שכנסו** . דגלי דעתיה דלא בטליה מעיקרא אבל נכנסו מאליו ז' כמו שכנסוהו טעוקות אחר הפשט לא הואיל ובעל מתחלה ונעשה עור טו לא הדר הוי בשר דלטומאת אוכלין הוא דמהניא מחשבה לשויה אוכלא דאפילו עור ששלקו מטמא טומאת אוכלין אחרי ששאלו כך אבל לשויה בשר לא :

[מסכתא הלכות רפ"ג]

שיטה מקובצת
[ח] מטמאה טומאת אוכלין . ג"ב ע"י תוס' לעיל דף כ"ב : [ז] ושעמא דצריכה מחשבה משום : [ג] אבל בכרכים תנן בבכורות דאין צריכין ; [ד] ולהכי הוי כפורש מן החי שאסור : [ה] כיון ר"מ מתניתא : [ו] כיון דאינה מטמאה טומאת נבלות היא ומצלת או דלמא : [ז] אבל שחטם מאליו כגון שחטוהו ותינתק או היה אחר הפשט :

הגהות הב"ח
(ב) רש"י ד"ה מהו שחטיל וכו' חיה היא ומללח או דלמא :

העור והרוטב

פרק תשיעי חולין

קב

עין משפט
גד מצוה

פלוגתא דר' ישמעאל ור"ע בפירקין (למן דף קגד). במתני' דקמ"ג
היו עליו שני חלאי זיתים מטמאין במשא שהרי נשא כזית נבלה
ואין מטמא במגע דאין טוגע ותוצר וטוגע ור"ע אומר לא במגע
ולא במשא אלמא לר' ישמעאל לא מבטל עור ולר"ע מבטל : ס"ג א'
אליבא דר"ע פשיטא. דהא מהניחין

היא : **לפולס אליבא דרבי ישמעאל**.
ואשמועינן רב הונא דכי אמר רבי
ישמעאל לא מבטל עור הגי מילי
בפלטתו חיה שנעשה שלא מדעת
אבל פלטתו סכין מדעת ביטלו :
ואמר רב הונא והוא שכנסו. אחר
הפסגו דגלי דעיהו דלא בטליה
מעיקרא אבל לא כנסו לא מדמוקים
לה בשכנסו מכלל דבשפלטתו סכין
בשנים ושלשה דקומט קאמר וקתיני
חייבין עליו אלמא אי בטליניה חיהו
במתכוין בטלי' אבל עור לא מבטל
דאי בטליניה עור פו לא הדרי למויהו
נבלה : **אי אמרת בשלמא פלטתו סכין**
לרבי ישמעאל נמי לא מבטל. עור :
דאמר רב הונא. דלוקמה לרבי יהודה
בשהיה זית מתחלה לחלאין ואפ"ס
לא בטליניה עור מעיקרא הוא דאמר
כרבי ישמעאל דלוקמה לרבי יהודה
אליבא דרבי ישמעאל ורבנן כר"ע :
אלא אי אמרת פלטתו סכין. רבי
ישמעאל מודי דמבטל עור : **רב הונא**.
דלוקמה לרבי יהודה כשהיה זית זה
מתחלה לחלאין ואפ"ס לרבי יהודה לא
בטיל : **דאמר כמאן**. בשלמא אי לא

אי אמרת בשלמא פלטתו סכין לרבי ישמעאל לא בטלה רב הונא
דאמר כר' ישמעאל. וא"ת והא ר' ישמעאל בלא כנסו קאמר
ור' יהודה צבי כנסו כדאמר רב הונא וי"ל דפלוגתיהו דר' ישמעאל
ור"ע בפלטתו חיה לכך לא בעי ר' ישמעאל כנסו אבל פלטתו סכין
אי לא בטל לרבי ישמעאל לריד נמי

כניסה ועוד דרבי ישמעאל נמי (א)
בכנסו איירי ואין זה דוחק ה' כמו
דמפרש מילתיה דרבי יהודה הכי :
רב הונא דאמר כמאן. לעיל (ד)
קכא. כי קאמר וחד אמר
מקת פלטתו חיה ומקת פלטתו
סכין דבעי למימר דפלטתו סכין הו
פלוגתא דר' יהודה ורבנן דלר' יהודה
לא בטל לא מני' למפרך דאמר כמאן
אי אמרת לר' ישמעאל דבטל כדפריך
הכא דאיכא לאוקומי דר' יהודה דליק
זיה כזית יחד אבל לרב הונא פריך
ספיר כדפי' בקונט' : **דאמר כמאן**.
וא"ת ודילמא הא דאמר רב הונא ז'
חלאי זיתים שישנן על העור העור
מבטלו מיירי בלא כנסו אבל כנסו
מודה דלא בטל וי"ל דהא פשיטא ולא
אליטריך ליה לרב הונא לאשמועינן
דעור מבטלן (ועוד דהעור מבטלן
משמע מתחלה העור מבטל וזה לא
מכתי להו כנסו) : **עור אדם טהור**.
כדמפרש טעמא בריש דם הגדה (גה)
דף נה. דלא אי דומיא דעגס אדם
דעור גזעו מחליף : **עורות אביו**
ואמו שמיחין בו'. ואפ"ל דמת אכסר
בהגאה וככל אדם אסור לגשות
מעורו שמיחין בו' מ"מ לא הוו
גזרי רבנן משום קך חששא שיהיה
קמא אלף משום אביו ואמו דחמיר
טובא וי"ל לומר דנקט אביו ואמו
משום דשמיחין גזיה : **אבר ירשא**
טומאה דאורייתא היא. והשתא
השיב עור אין גזעו מחליף משום
דמקומו נעשה ללקת על בשר
כדאמרין פרק דם הגדה (נ"ז) :

ואם
בהן כדי עבודה שהורין חוץ מעור אדם אמר עולא דבר תורה עור אדם
שעבדו מהור ומה מעם אמרו טמא גזירה שמא יעשה אדם עורות אביו
ואמו שמיחין מאן דמתני לה ארישא כ"ש אסיפא ומאן דמתני אסיפא
אבל ארישא טומאה דאורייתא : ועור חזיר [וכו'] : במאי קמיפלגי מד
סבר האי אשון והאי רכין ומר סבר האי נמי רכין : עור חמרת של גמל
הרכה : וכמה גמל הרכה אמר עולא אי"י יהושע בן לוי כל זמן שלא מענה
בעי ר' ירמיה הגיעי זמנה למעון ולא מענה מהו בעי אביו לא הגיע זמנה
למעון ומענה מהו תיקו יתיב ר"ל וקמביעיא ליה כמה גמל הרכה א"ל
רבי ישמעאל בר אבא הכי א"ר יהושע בן לוי כל זמן שלא מענה א"ל
תיב לקבלי יתיב רבי זירא וקמביעיא ליה כמה גמל הרכה א"ל רבין
בר הוננא הכי אמר עולא א"ר יהושע בן לוי כל זמן שלא מענה הוה קחני
לה א"ל חדא הוויא לך [א] אמרת "הא חזי מה בין תקיפי ארעא דישראל
לחסידי דבבל : ועור הראש וכו' : וכמה עגל הרך עולא אמר בן שנתו ר'
יוחנן אמר כל זמן שיונג אביעיא להו היכי קאמר עולא בן שנתו והוא שיונג
ואמר

ועור של תפה האליה . עור הזנב מתחת מקום שאין שער מפני שהוא רך : פאנקס . הרי"ן :
הנטפס . ליתיידי"א : חומט . לימ"א שחלת ברייתו כבעדשה לא וברוק ברוק שלה שגללו והלך עמה תחלתו כעדשה ממש הוא בשלויו :
והטפסה כחולדה . עורה חלוק מבשרה : ופולן שעידון . כל אלו שאמרו שכן מטמאין כבשר אם עיבדן נעשה עור ובטלו מהטור בשר
והטורין : או שהינך כפן . שטתן לדרום עליהן ברגלים שהוא קלת עיבדון : יש לכן עורות . ואין מטמאין כבשרין : [ג] דבר טורה
עור האדם טהור . דלאו דבר הוא ולא הוה בכלל מת : שטיחין . למטה ולקתדרא ליבש עליהן שטתין עור עד גזי מטה מבזקים
חבלים : מאן דמתני לה על גבי דעיבדו קמא מדרכין הוא ומשום דעולא : ומאן דמתני לה . גזירה דעולא אסיפא : אבל ארישא .
משור האדם דלף על גבי דעיבדו קמא מדרכין הוא ומשום דעולא : ומאן דמתני לה . גזירה דעולא אסיפא : אבל ארישא .
כשלא עיבדו סבירא ליה דטומאתו מן הטורה : אשון . קשה : שלא טענה . משוי : מיב לקבלי . שאמרת לי דבר טעם ויישר כחך :
הוה קחני לה . חוזר ושונה פעם שניה ככבוד שלא שמעה : חדא הוויא לך אמרת . דבר חידוש אחד היה בידך שאין צדינו הכי אמרת
ולמה תחזור ומשנה פעם שניה להראות תחמך : ר"ל מתקיפי דלירעא דישראל הוה כדאמרין בפרק קמא דיומא (דף ע"ג) מאן דמשמתי
ריש לקיש בהדיה יבטי ליה עיסקא בלא שהי והכא א"ל תיב לקבלי ורבי זירא דמבבל סלק דהכא כדאמרין בהשוכר את הפועלים
(כ"ג דף סה) רבי זירא אוחיב ארבעין טעניתי דנשחכא מיניה תלמודא דבבלאי ומחסידי דבבל הוה כדאמרין [ז] בהשוכר את הפועלים
(ע"ג) רבי זירא (הואיב) כל תלתין יומין בדיק נכפיה ושנר טערא וסליק גבוה חזי מאי אכספיה להווא מדרכין : והוא שיונג .
אבל פירש מליגן אף על פי שעדיין הוא בתוך שנתו כבר הוקשה עורו ולא עבר שנתו נמי אף על פי שיונג לא דמרתו בעינן :

ואמר
הגהות הבר"ב
רנשבורג
[א] בעין משפט סי' מ"ג
לכמוף . ל"ב ונפ"ד מב"ל
אדם הטומאה בלי' ח :

כב א ב מיי פ"א מב'ג
שאר אבות הטומאות
הלכה ט ופ"ד מסכת
מחלות אבות הלכה
[א] פ"ג :

עין מהכ"מ
על דבור זה
[י"ג] ועוד דמשמע
דעור מבטלן וכו' לא
מכתי להו כנסו ופ"ג
ממק . מהכ"מ וע"פ

[פ"י] נבטן של גמל דכשת
גמלים תרגום מטייל
דגמליא . ערוך

[א] עין מהכ"מ
וע"פ
ד"ה ובערכם תבנו דבור
המת עובר ע"ש ועי'
טוס' נ"ה נ"ה ד"ה שמה
ואוס' כ"ק . ד"ה ששוכר
וטוס' עדיין ר"ה
נפשת וטוס' מסבירין
מת ד"ה משמטין

הגהות הבר"ב
רנשבורג
[א] בעין משפט סי' מ"ג
לכמוף . ל"ב ונפ"ד מב"ל
אדם הטומאה בלי' ח :

לעיל נ"ה : [נכחיה כח
ק"ה נ"ה]
[במשא חיה ר' יוסי]

[שנת ק"ז]
פסחים מו . נדה נ"ה
שנת ק"ז
[גדה נ"ה]

הגהות הבר"ב
(א) תוס' ד"ה אי אמרת
וכו' דר' ישמעאל נמי
א"כ לא למימר דכנסו
איירי :

[הענין כג' מגילה כ"ח]

הגהות הבר"ב
רנשבורג
[א] בעין משפט סי' מ"ג
לכמוף . ל"ב ונפ"ד מב"ל
אדם הטומאה בלי' ח :